

KORTE GELOOFSBELIJDENIS VAN DE WALDENZEN

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2007

Korte Geloofsbelijdenis der Waldenzen

Wij geloven:

1. Dat er een enig God is, Die een geestelijk, eeuwig, oneindig, alwijs, zeer barmhartig en rechtvaardig, in één woord, gans volkomen Wezen is; en dat in dit enige Wezen drie Personen begrepen zijn, n.l. de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

2. Dat Zich deze God aan de mensen door Zijn werken, zowel der scheppink als door de onderhouding van alle dingen en door Zijn Woord, dat in den beginne op velerlei wijze, door Goddelijke openbaring, maar daarna in de boeken, die de Heilige Schrift genoemd worden, aangetekend is, heeft geopenbaard,

3. Dat men deze Heilige Schrift voor Goddelijk en canoniek, zoals wij die aannemen, aannemen moet; dat is als een richtsnoer van ons geloof en ons leven en dat die volkomen in de boeken des Ouden en Nieuwen Testaments vervat zijn; dat in het Oude Testament alleen moeten aangenomen worden die boeken, welke God aan de Joodse Kerk gegeven heeft en die zij steeds voor goed gehouden en als Goddelijk erkend hebben, (de vijf boeken van Mozes, Jozua, de Richteren, Ruth, twee boeken van Samuël, twee boeken der Koningen, twee boeken der Kronieken, Ezra, Nehemia, Esther, Job, de Psalmen, de Spreuken Salomo's, de Prediker, het Hooglied, de vier grote en twaalf kleine Profeten. En in het Nieuwe Testament: de vier Evangelien, de Handelingen der Apostelen, de brief van Paulus, zoals één aan de Romein, twee aan de Korinthiërs, één aan de Galatiërs, één aan de Efeziërs, één aan de Filippenzen, één aan de Thessalonicensen, twee aan Timothéüs, één aan Titus, één aan Filemon en één aan de Hebreërs, de brief van Jakobus, twee brieven van Petrus, drie brieven van Johannes, brief van Judas en de Openbaring van Johannes.

4. Dat wij het Goddelijk gezag van die boeken niet alleen erkennen door de getuigenis der Kerk, maar voornamelijk door de enige, ontwijfelbare waarheid leer, die daarin vervat is, door de gehele Goddelijke voortreffelijkheid, hoogheid en majesteit, die daarin blijkt en door de werking des Heiligen Geestes, die maakt, dat wij de getuigenis der Kerk met eerbied aannemen, die onze ogen opent, opdat de stralen van het hemelse licht, die in de Heilige Schrift schijnen, zien en onze smaak derwijze bestuurt, dat wij deer spijs, door de Goddelijke smaak, die daarin is, kunnen onderscheiden.

5. Dat God door Zijn vrije wil en doen de oneindige kracht van Zijn Woord alles, uit niet heeft geschapen.

6. Dat Hij alles door Zijn voorzienigheid bestuurt en regeert; aangezien Hij alle: wat op aarde geschiedt, bestuurt en leidt en evenwel geen oorzaak van het kwaad dat de schepselen begaan, kan worden genoemd en dat ook de schuld daarvan op generlei wijze Hem mag worden toegeschreven.

7. Dat enige uit de engelen, die toch allen rein en heilig geschapen waren, zulk een ellende en verderf gezonken zijn, waaruit zij nooit kunnen worden verlost; maar dat de overige engelen, door de goedheid Gods, Die hen behouden en bevestigd heeft, in het goede zijn staande gebleven.

8. Dat de mens, die heilig en rein naar het beeld van God geschapen was, zich van deze zalige toestand heeft beroofd, aangezien hij aan 't bedrog van de satan heeft gehoor gegeven.

9. Dat de mens, door zijn val, de ontvangen gerechtigheid en heiligheid verloren en zich daardoor niet alleen aan toorn Gods, maar ook aan de dood en de gevangenschap aan hem, die het geweld des doods heeft, namelijk de duivel, heeft onderworpen; zo geheel, dat zijn vrije wil tot een knecht en slaaf der zonde geworden is; zodat van nature alle mensen, Joden en heidenen, kinderen des toorn zijn, dood in zonden en misdaden en daarom onbekwaam tot enige goede of tot enig heilzame daad; ja dat zij, zonder Gods genade niets goeds kunnen bedenken, dewijl al hun gevoelens en gedachten ten allen tijde boos zijn.

10. Dat alle nakomelingen van Adam, hem, aan zijn ongehoorzaamheid schuldig zijn, met zijn bederf bevangen en in een gelijke ellende tot de pas geboren kinderen van moeders lichaam aan, gevallen zijn; vanwaar de erfzonde haar naam bekomen heeft.

11. Dat God uit dit verderf en verdoemenis uittrekt degenen, die Hij uit genade in Zijn Zoon Jezus Christus verkoren heeft; en de overigen, zonder dat Zijn gerechtigheid en vrijheid daarin mag berispt worden, daarin gelaten heeft,

12. Dat Jezus Christus, nadat Hij van God, in Zijn eeuwige raad, tot de enige Heiland en Hoofd Zijns lichaams, welke de Kerk is, beschikt was, Die ter bestemde tijd, door Zijn eigen bloed, verlost heeft en haar al Zijn schatten, door de prediking Zijns Woords laat voorhouden,

13. Dat in Christus Jezus twee naturen zijn, de Goddelijke en de menselijke, waarachtig in één Persoon verenigd, en wel zonder vermenging, zonder verzwakking zonder verandering; aangezien iedere natuur haar onderscheiden eigenschappen behoudt en dat Jezus Christus te gelijk waar God en Mens is,

14. Dat God de wereld alzo lief gehad heeft, dat Hij Zijn Zoon heeft gegeven, om door Zijn volkomen gehoorzaamheid zalig te maken; voornamelijk door die, welk Hij, door Zijn bitter lijden en sterven, aan het vervloekte kruishout bewezen en de overwinning, die Hij tegen de duivel, de zonde en de dood verworven heeft.

15. Dat Jezus Christus, aangezien Hij volkomen vergiffenis onzer zonden, door Zijn allervolnaakste, aan het kruishout eenmaal volbrachte offerande, teweeg gebracht heeft, noch zal, noch kan, op welke wijze ook, meer geofferd worden.

16. Dat, aangezien ons Jezus Christus met God Zijn hemelse Vader, door dat bloed Zijns kruises, volkomen verzoend heeft, wij door Zijn enige verdienste en niet door onze werken, voor God vrij en rechtvaardig gesproken worden.

17. Dat wij met Christus verenigd, en Zijn weldaad deelachtig worden door het geloof, dat gebouwd is op de belofte de, eeuwigen levens, die ons in het evange lie gedaan is.

18. Dat dit geloof ontstaat door de genadige en krachtige werking des Heiligen Geestes, die onze ziel verlicht en die alzo bekwaam maakt, dat zij zich op de

barmhartigheid Gods verlaten en zich de verdiensten van Jezus Christus toeëigenen kan.

19. Dat Jezus Christus onze enige ware Middelaar is, niet alleen ten aanzien van de verlossing, maar ook ten aanzien van de voorbeding en dat wij door Zijn verdiensten en door Zijn voorbeding, de toegang tot de Vader hebben en Hem met een heilig vertrouwen, dat wij zullen verhoord worden, aanroepen, en dat het daarom niet nodig is, dat wij onze toevlucht tot enige andere voorbidder nemen, dan tot Hem.

20. Dat, dewijl God de wedergeboorte in Jezus Christus belooft, zij allen, die met Hem door een levend geloof verenigd zijn zich op goede werken toeleggen zullen en zich inderdaad daarop bevljtigen.

21. Dat de goede werken de gelovigen zo noodzakelijk zijn, dat zij zonder die in het Koninkrijk der hemelen niet kunnen komen, dewijl het waar is, dat God deze tevoren bevolen heeft, dat wij daarin wandelen zouden en dat wij daarmee de laster vermijden en ons daarentegen op de christelijke deugden bevljtigen en daartoe het vasten en alle andere middelen, die ons tot zulk een heilige zaal: dienstig zijn kunnen, zullen gebruiken.

22. Dat, ofschoon wij met ons werken niets verdienen kunnen, de Heere nochtans die met het eeuwige leven zal belonen, door Zijn ontfermende genade en barmhartigheid jegens ons en uit kracht der onveranderlijke bestendigheid der beloften, die Hij ons gedaan heeft.

23. Dat zij, die het eeuwige leven op hun geloof en goede werken reeds bezitten, zullen aangemerkt worden als heilige en verheerlijkte lieden; dat zij vanwege deugden, zullen geloofd worden en dat men hun heerlijke daden zal navolgen; maar dat zij niet zullen aangebeden noch aangeroepen worden, dewijl men God alleen, door Jezus Christus, aanroepen en aanbidden moet.

24. Dat Zich God in deze wereld Kerk, tot heil der mensen, verzamels heeft en dat die niet meer dan één Hoofd en fundament heeft, Jezus Christus.

25. Dat deze Kerk de gemeenschap gelovigen is, die, aangezien zij voor grondlegging der wereld door God verkoren en door een heilige roeping geroepen zijnde, zich tezamen voegen, het Woord Gods te volgen, nademaal zij, wat ons daarin geleerd wordt, geloven en in Zijn vrees leven.

26. Dat deze Kerk niet kan feilen, noch geheel uitgeroeid worden, maar eeuwig moet blijven.

27. Dat zich allen in haar begeven en in haar gemeenschap leven moeten.

28. Dat God ons niet alleen door Zijn Woord onderricht, maar dat Hij ook daartoe bovendien de heilige plechtigheden ingesteld en bij dit Woord gesteld heeft, als middelen om ons daardoor met Christus te verenigen en Zijn weldaden deelachtig te maken; dat er slechts twee zijn, die voor alle leden van de Kerk des Nieuwen Testaments zijn gegeven. n.l. de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal.

29. Dat Hij de plechtigheid van de Heilige Doop heeft ingesteld, opdat deze zij een getuigenis van onze verkiezing en dat wij daarin van onze zonden door het bloed van Jezus Christus gewassen en tot een heilig leven vernieuwd worden.

30. Dat Hij de plechtigheid van het Heilig Avondmaal heeft ingesteld tot een spijs van onze zielen, opdat wij, door een levend en waar geloof, door de onbegrijpelijke kracht des Heiligen Geestes, inderdaad Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken en ons aldus op het innigst en onveranderlijkst met Christus verenigen, opdat wij in Hem en door Hem het eeuwige leven hebben.

En ten einde de gehele wereld onze bedoeling aangaande dit artikel te beter verstaan moge, voegen wij hierbij de woorden, die in het gebed, dat wij voor het gebruik van het Avondmaal doen, vervat zijn, die te vinden zijn in ons formulier van het Heilig Avondmaal en in onze Christelijke Catechismus, welk stuk vonden wordt achter onze Psalmen.

De woorden van ons formulier zijn de volgende:

En gelijk onze Heere niet alleen Zijn lichaam en bloed tot vergeving van onze zonden heeft opgeofferd, maar ons die ook tot een spijs ten eeuwigen leven wil mededelen, verleen ons dan die genade, dat wij met een oprecht hart en met ware vurige ijver, zulk een grote weldaad van Hem ontvangen, dat is, dat wij door een waar geloof Zijn lichaam en bloed, ja de gehele Heere deelachtig worden, enz.

De woorden van ons formulier zijn: Vooreerst dan, laat ons de beloften, die Jezus Christus, Die de onbedrieglijke Waarheid is, Zelf heeft gesproken, geloven, n.l. dat Hij ons waarlijk Zijn lichaam en Zijn bloed deelachtig wil maken, opdat wij Hem zodanig mogen bezitten, dat Hij in ons en wij in Hem leven.

De woorden van ons Kinderbericht, in de 53ste afdeling luiden evenzo.

31. Dat het nodig is, dat de Kerk herders bezitte, die door hen, welke daartoe bevoegd zijn, voor kundig genoeg en versierd met een goede wandel gehouden worden, om zowel het Woord Gods te prediken als de heilige bondszegelen te bedienen en over de kudde van Jezus Christus te waken, volgens de regel van een goede en heilige Kerktucht, zo ook de ouderlingen en diakenen, en de gebrulken der eerste Christelijke Kerk.

32. Dat God de koningen en overheden beschikt heeft om de volken te leiden en te regeren en dat de volken hun onderdanig en gehoorzaam zullen zijn, uit kracht van dit bevel, niet alleen om des toorns, maar ook om des gewetens wil, in alle zaken die met het Woord Gods overeenkomen, die de Koning is van alle koningen en de Heere aller heren.

33. Eindelijk geloven wij, dat men Apostolische geloofsbelijdenis, het gebed van onze Heere en de heilige Tien Geboden schuldig is als ware hoofdstukken van ons geloof en onze overpeinzing aan nemen.

Tot nadere verklaring van ons geloof herhalen wij hier de betuiging, die wij in het jaar 1603 hebben laten drukken, n.l. dat wij in de heilige leer overeenstemmen met alle Hervormde gemeenten in Frankrijk Engeland, Nederland, Duitsland, het Eedgenootschap, Bohemen, Polen, Hongarije en anderen, zoals in hun geloofsbelijdenissen is uitgedrukt, ja ook in de Augsburgse confessie, volgens de verklaring die de stichter daarvan in het licht heeft gegeven.

Wij beloven ook, met de hulp van God, daarin in leven en dood te volharden

en bereid te zijn, deze enige waarheid Gods met ons bloed te bezegelen zo als onze voorvaders van de Apostolische tijd vooral in deze laatste tijden hebben.

Wij bidden derhalve, in de hoogste ootmoed, alle Evangelische en Protestants gemeenten, ons, niettegenstaande onze armoede en geringheid, te houden voor' ware leden van het geestelijk lichaam van Jezus Christus, Die om Zijn heilige Naam lijden en in hun gebeden voor ons God en in alle andere Christelijke bewijzen van hun grote liefde te volharden, als wij reeds overvloedig ondervonden hebben; waarvoor wij hen, in alle ootmoed, danken en God de Heere uit grond van ons hart ernstig aanroepen bidden, dat Hij Zelf de vergeking zij over hen de allerrijkste zegen Zijner genade en van Zijn heerlijkheid in dit en toekomstend leven, uitstorte.